

Anotace

Tato diplomová práce se zabývá spirituální poezií Rudolfa Juroleka z religionisticko-teologické perspektivy. Nejprve určuje kontext básnickovy poezii skrze ohraničení pojmu spirituální poezie a charakteristiku současné spirituální poezie. Poté provádí podrobnou literárně-religionistickou analýzu jednotlivých Jurolekových básnických sbírek (*Dobrovolná samota*, *Život je možný*, *Smrekový les*, *Polné vety*, *Posunok*, *Putovanie Jakuba z Rána*, *Hierografia*) se zvýšeným zájmem o spirituální témata a motivy. Následně, na základě výsledků prvních dvou předešlých kroků, určuje mystiku jako vhodný interpretační rámec pro religionisticko-teologické bádání. V ohniscích Jurolekova duchovního hledání, přírodě a poezii, rozkrývá spojitost s mystikou, jednak na tematicko-motivické úrovni skrze postavy jednotlivých světců (sv. František z Assisi, sv. Hildegarda z Bingen, Plótínos), jednak skrze jednotlivé fáze mystiky (probuzení, očištění, osvícení). Spojitost s mystikou nachází i v samotném způsobu tvorby básníka, který z hlediska filosofie připomíná postupy Husserlovy fenomenologie. Paralelně zároveň sleduje, kde se Jurolek více blíží „imanentní“ teorii, a kde „emanační“ teorii transcendentního světa, z teologické perspektivy sleduje katafatickou a apofatickou cestu poznání Boha.

Klíčová slova

Rudolf Jurolek, básník, spirituální poezie, příroda, mystika, transcendence, imanence, Bůh

